

Hulphond Henk haalde veteraan Inno van de bank af

Inno Rutting (52) diende 25 jaar bij de Koninklijke Luchtmacht en ging acht keer op missie. Door de hoge uitzenddruk, de vele oefeningen en de gebeurtenissen tijdens de missies, kwam hij met PTSS thuis te zitten. Zijn hulphond Henk zorgt ervoor dat hij hiermee kan omgaan én weer iets kan betekenen voor de samenleving.

In 1987 kwam Inno bij de Luchtmacht te werken bij 312 squadron. Het was voor hem een jongensdroom die uitkwam. Als 'crew chief' was hij verantwoordelijk voor het weghelpen en opvangen van F-16's en voor diverse onderhoudswerkzaamheden. Later kwam hij bij 298 squadron waarmee hij als loadmaster op een Chinook-transporthelikopter op missie ging naar Kosovo, Bosnië, Irak (3x) en Afghanistan (3x). Deze acht missies vonden plaats in een tijdsbestek van zeven jaar. "Dat was te snel achter elkaar", vertelt Inno. "We waren met een kleine club, dus je was daarom snel weer aan de beurt. De druk was te groot en ik had geen uitlaatklep." Ook maakte Inno het nodige mee tijdens zijn uitzendingen. Hier praat hij liever niet over. "Het heeft vooral te maken met de machteloosheid die ik in sommige situaties ervoer. Bijvoorbeeld als er iets was met lokale kinderen en we niet konden of mochten ingrijpen. Daarnaast moest ik regelmatig op oefening. Ik ben weleens een jaar 200 nachten van huis geweest. Bovendien had ik een jong gezin en alles bij elkaar werd mij teveel."

Slapen in het bos

Inno kreeg zowel lichamelijke als psychische problemen en op een gegeven moment voelde hij zich zelfs in zijn eigen huis niet meer veilig. Inno: "Ik kon bijvoorbeeld slecht tegen het gegil van kinderen. Bovendien probeerde mijn toenmalige vrouw de oude Inno 'terug te toveren', wat averechts werkte. In die tijd heb ik zo'n drie maanden in het bos geslapen. Ik zat er toen zo doorheen dat ik geen zin meer in leven had." Zijn situatie werd nog verergerd doordat zijn toenmalige commandant maar weinig begrip had voor zijn problemen. "Die commandant ging mij zelfs bedreigen. Daardoor kreeg ik op een gegeven moment het idee dat ik door hem achtervolgd werd. Ik voerde in Nederland een eigen oorlogje."

In 2006 werd er in het Militair Revalidatiecentrum PTSS bij Inno vastgesteld en in de jaren daarna volgde hij allerlei behandelingen in het Centraal Militair Hospitaal. In die tijd ontmoette hij ook zijn huidige vrouw Chantal. "Zij was een reddende engel voor mij", zegt Inno. "Hoewel zij een stuk jonger is, begrijpt ze mij heel goed en accepteert mij zoals ik ben. Ook heeft zij mij aangemoedigd om een PTSS-hulphond aan te vragen bij Hulphond Nederland."

Hulphond Henk

Omdat Inno uitbehandeld was kwam hij in aanmerking voor een hulphond en na een succesvolle training werd er een geschikte hond gezocht. "Ik had geluk, want het klikte meteen met de eerste de beste hond. Dat was Henk." De komst van Henk zorgde voor een bijzondere verandering. "Hij ziet het als ik het moeilijk heb. Dan gaat hij mij afleiden. Als ik 's nachts een herbeleving heb, dan maakt hij mij wakker. En in een drukke omgeving gaat hij heel strak tegen mij aanstaan, om mij te beschermen. Daardoor durf ik veel meer. Anders zat ik nog op de bank."

Door de komst van hulphond Henk is Inno onder meer actief geworden bij het Veteranen Search Team. Hij is vicevoorzitter, groepscommandant en stuurt een team aan dat binnenkort met behulp van drones kan zoeken. "Bij het VST voel ik mij als een vis in het water. Ik kan weer iets betekenen voor de maatschappij. Ook dat maakt mij sterker. Ik hoor bijvoorbeeld van anderen dat ik weer rechtop sta."

Hulphond Henk is er overal bij. Je wordt echt één met elkaar. Door hem heb ik meer ruimte gekregen en sta positiever in het leven.”

Tekst: Johan Kroes